

[Indenrigs- og boligministeren.]

finder sted derved, at både kommunernes og statens tekniske konsulenter skal gennemgå projekterne. Dette spørgsmål har mange gange været rejst og mange gange været overvejet. Imidlertid er der en meget stor forskel på det tekniske apparat, som de forskellige kommuner råder over, en forskel, som bevirker, at ministeriet alligevel i mange tilfælde er nødt til at betjene sig af sit eget tekniske apparat. Iøvrigt tager boligministeriet naturligvis ved sin tekniske behandling af sagerne hensyn til, om en sag i forvejen er underkastet en grundig teknisk behandling i vedkommende kommune. Endelig kan jeg oplyse, at der i vidt omfang er en arbejdsdeling mellem kommunerne og staten med hensyn til sagbehandlingen; således sker den egentlige detaljerede regnskabsgennemgang alene hos kommunerne, medens boligministeriets indsats i regnskabssagerne mere er en sammenfattende vurdering af de opgjorte anskaffelsessummer.

Spørgsmålet om at slække på de krav, der bør stilles til det byggeri, hvortil staten yder lån, er ved flere lejligheder undersøgt med bistand af praktiserende byggefolk udenfor boligministeriets kreds, og der har ved disse revisioner været almindelig enighed om, at boligministeriets krav, således som de nu foreligger udarbejdet, ikke går udover de krav, enhver forstandig bygherre ønsker at stille til sit byggeri.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævnte, at en håndværksmester havde erklæret, at han var i stand til at bygge 10 pct. billigere end det sociale byggeri bygherrer. Jeg er naturligvis meget interesseret i denne påstand, men må dog, så længe den pågældende ikke har dokumenteret dens rigtighed, stille mig noget tvivlende overfor den tanke, at noget sådant kan lade sig gøre. Der er imidlertid givet den pågældende anledning til at føre bevis for sin påstands rigtighed, idet Fællesorganisationen af almennyttige Boligselskaber har udtalt, at man gerne vil overdrage arbejdet

til den pågældende håndværksmester, såfremt han virkelig kan fremkomme med så lave tilbud.

Til det ærede medlem fru Alvilda Larsen skal jeg gøre nogle få bemærkninger. Jeg er enig i det ærede medlems almindelige betragtning, at det er meget vigtigt, at veludstyrede boliger afpasset efter familiens behov er til rådighed. Boligen er rammen om de hjem, som danner fundamentet i vort samfund. Jeg har da også hele tiden givet udtryk for, at vort boligbyggeri skulle have en bestemt standard, og er gået imod, når man har talt om det, som i almindelig sprogbrug kaldes skrabet byggeri.

Det ærede medlem var ikke tilfreds med lovforslaget; det havde jeg ingenlunde ventet at det ærede medlem ville være. I modsætning til det ærede medlem fru Alvilda Larsen må jeg tage i betragtning, hvad der kan danne det bedst mulige grundlag for positive forhandlinger. Sådanne hensyn tager det ærede medlem og det parti, hun tilhører, jo aldrig. Iøvrigt mener jeg, at jeg ved de svar, jeg har givet de øvrige ærede ordførere, har besvaret også en del af de spørgsmål, det ærede medlem fru Alvilda Larsen stillede.

Det ærede medlem hævdede, at regeringen nu havde opgivet det mål, som vi havde sat os i forslaget til lov om boligforholdene, nemlig en nedsættelse af lejen i nybyggeriet til 1950-niveauet. Jeg kan heroverfor oplyse, at vi fortsat gerne vil medvirke til en sådan nedsættelse af lejeniveauet, men det har under forhandlingerne vist sig umuligt at skabe flertal for denne tanke, og det er årsagen til, at regeringen har måttet opgive at søge ideen gennemført.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen spurgte mig direkte, hvor mange projekter der var i bekneb for byggelån, om jeg ville anvende byggestøttelovens § 8 således, at staten yder lån til byggeriet, og hvor mange materialebevillinger der skulle udstedes i år. Jeg har ikke eksakte tal ved